

Simpelweg gelukkig dankzij het Peuterfonds

Uiterst geconcentreerd en genietend van de zon zitten de leden van Scouting De Teil aan het water.

In de rubriek Spraakwater hebben we elke maand een goed gesprek aan de waterkant. Deze maand spreken we Ruud Schwegler, Tom Gerrets en Rolf Bouman, drijvende krachten achter het in 2008 opgerichte Peuterfonds.

De eerste sportvisdag voor kinderen met een lichamelijke beperking vond zaterdag 25 april plaats in Aalsmeer. Stichting Peuterfonds heeft de jongeren van Scouting De Teil, gestationeerd in het Amsterdamse Bos, een onvergetelijke dag bezorgd. Hét Visblad ging mee op pad en deed verslag van dit lovenswaardige vrijwilligerswerk.

TEKST EVA DE VOS FOTOGRAFIE FRANK VROLIJK

Als de eerste stukken slagroomtaart naar binnen zijn gewerkt en de Sportvisserij Nederland-petjes op de hoofden prijken, is het tijd om de tien kinderen met een lichamelijke handicap in twee groepen te verdelen. Tijdens dit eerste evenement van Stichting Peuterfonds gaan de acht jongens en twee meisjes varen op De Kleine Poel en vissen vanaf de steiger bij De Zotte Wilg.

Maas (12) wil het liefst eerst even vissen. Volgens begeleider Ruud Schwegler is hij een beetje bang om met de boot weg te gaan. "Als hij eerst wil vissen, ga ik dat niet tegen houden. Deze kinderen kun-

nen heel makkelijk emotioneel reageren. Het moet natuurlijk wel leuk blijven."

Zo gezegd, zo gedaan. Maas zit als één van de eersten aan de waterkant, in zijn rolstoel. Begeleider en secretaris van Stichting Peuterfonds, Tom Gerrets, doet een made aan de haak en gooit de hengel alvast uit. Maas klemt zijn hengel tussen zijn vlakke hand en de tafel van zijn rolstoel. "Nu is het wachten geblazen," zegt Gerrets.

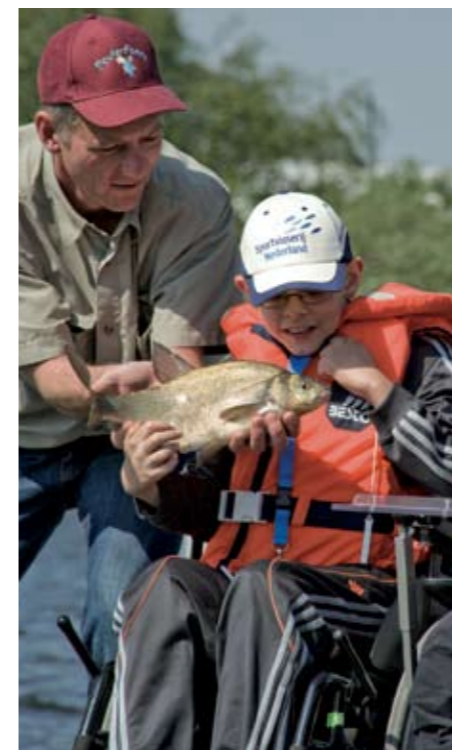
Op 10 november 2008 is Stichting Peuterfonds in het leven geroepen door Ruud Schwegler en Rolf Bouman, beiden

fervent sportvissers. Toen zij tijdens een visevenement een tombola organiseerden en geld overhielden, was het plan dit geld aan een goed doel te doneren.

Gerrets: "Ze hebben bedacht dat ze eigenlijk zelf wel een goed doel konden beginnen. Kinderen met een beperking en vissen waren hierbij de sleutelwoorden. Dit mondde uit in de doelstelling om kinderen met een handicap of gezondheidsproblemen een onvergetelijke dag te bezorgen op het gebied van sportvissen."

Naast Maas zit de elfjarige Damian. Beide jongens hebben de ongeneeslijke ziekte Duchenne. Hun spierweefsel verandert langzaam in bindweefsel. Wilma Janzen, begeleidster van de scoutinggroep, vertelt: "Toen Maas bij de scouting kwam kon hij nog lopen, in korte tijd is het snel achteruit gegaan." Ook bij Damian ziet ze een teruggang, hij komt steeds moeilijker vooruit.

De ziekte van Duchenne is er één die wordt doorgegeven van moeder op zoon en treft over het algemeen enkel het mannelijke geslacht. De levensverwachting voor kinderen met deze ziekte is zo'n veertig jaar, aangezien de longen en het

Een van de fraaie brasems die tijdens de sportvisdag van Stichting Peuterfonds werden gevangen.

hart ook worden aangetast. Kinderen met deze aandoening, kunnen veelal vanaf hun vijftiengste niet meer zelfstandig ademen.

"Ik heb beet," roept Damian opgetogen. Snel komt er een begeleider aan om de vis te onthaken en in het leefnet te stoppen. Glimmend van trots voegt Damian er aan toe dat hij er pas vijf minuten zit. Terwijl Maas gefixeerd naar zijn dobber zit te kijken, heeft Damian alweer een brasem aan zijn haak hangen. "Ik heb op scouting wel eens een voorn gevangen van 38 centimeter," schept Maas op, terwijl hij zijn vriend feliciteert zonder zijn dobber uit het oog te verliezen.

Als ook Maas denkt dat hij een vis aan de haak geslagen heeft, haalt Gerrets zijn hengel op en ziet direct dat het loos alarm is. Maas: "De dobber ging naar beneden,

ik dacht dat ik iets had." Beteuterd pakt hij de hengel weer aan en Gerrets legt hem uit dat de golven de boosdoener zijn.

"Ik zie mijn dobber ineens niet meer," zegt Maas enigszins verbouwereerd. Ook Gerrets moet even goed kijken en constateert dat het door de zon komt. "Gewoon de lijn volgen. Aan het einde zit de dobber. Het maakt niets uit als je hem even niet ziet."

Dan maakt Maas zich ineens zorgen om iets anders: "Tom, denk je dat de made nog leeft? Misschien moeten we even kijken." Met veel geduld haalt de begeleider de lijn binnen en ziet dat de made van de haak is. Hij doet er een nieuwe aan en gooit wat extra bestjes in het water. "Wie weet bijten ze dan sneller."

Vanaf de andere kant van de steiger klinkt ineens de opgewekte stem van Simon, die als enige in zijn rolstoel onder een paraplu zit. Ook hij heeft een vis te pakken. "Dit noemen we nou een baksteen," legt Rolf Bouman, voorzitter van Stichting Peuterfonds uit. De rietvoorn is vijftiendertig centimeter, super groot volgens Bouman.

Damian ziet het na een uurtje niet meer zo zitten. Hoewel hij al twee brasems heeft gevangen en er één bijna op de kant wist te krijgen, heeft hij het gevoel dat ze allemaal weg zijn. Vragend kijkt hij op naar zijn begeleider: "Zullen we maar aan de andere kant van de steiger gaan zitten, hier zit volgens mij niets meer."

Stichting Peuterfonds heeft inmiddels vijftig begeleiders, en dat is volgens Bouman ook wel nodig. "Er zullen soms groepen kinderen tussen zitten die intensieve begeleiding nodig hebben. Dan gaan we voor één begeleider per kind." Ook vandaag is dat het geval.

Hoewel de mannen van Stichting Peuterfonds aanwijzingen geven, laten ze de kinderen veel zelf doen. Bouman: "Kinderen met een beperking moet je niet te

kinds aanpakken. Zij hebben lichamelijke klachten, maar zijn geestelijk hartstikke scherp."

Met glimmende gezichtjes stappen de kinderen uit de bootjes tegen lunchtijd. Maas en Damian wisselen verhalen uit over het vissen, terwijl voorzitter van Stichting Peuterfonds Rolf Bouman, wat visvoer in het water gooit: "De volgende groep moet natuurlijk ook wat kunnen vangen." ◀

FONDS VERBETERING SPORTVISSERIJ MOGELIJKHEDEN

Het ontwikkelen en verbeteren van sportvisserijmogelijkheden, bijvoorbeeld zoals Het Peuterfonds dat doet, staat bij Sportvisserij Nederland hoog in het vaandel. Daarom is het Fonds Verbetering Sportvisserijmogelijkheden in het leven geroepen. De maximale bijdrage die per project kan worden verleend, bedraagt 50% van de externe kosten tot een maximum bijdrage van 20.000 euro. De eigen bijdrage dient minimaal 2.000 euro te zijn. Om aanspraak te maken op subsidie uit dit fonds moet je vóór 15 juni een aanvraag indienen bij: weijman@sportvisserijnederland.nl; tel. 030-6058476.

Simon met zijn 'baksteen' oftewel een rietvoorn van 35 centimeter groot.

SPONSORS GEZOCHT!

Stichting Peuterfonds organiseert sportvisevenementen voor kinderen tussen de vijf en vijftien jaar met een lichamelijke of geestelijke handicap. Behalve de inzet van de vele vrijwilligers is er ook geld nodig om activiteiten zoals hier beschreven te kunnen blijven organiseren. Wil jij een bijdrage leveren aan dit geweldige initiatief, kijk dan op www.peuterfonds.nl voor de mogelijkheden. Hier vind je ook alle sponsors die Stichting Peuterfonds nu al steunen.